

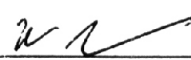
กาญจนา ตันโพธิ์ 2549: การใช้ภาษาเพื่อสื่อจินตภาพในนวนิยายของศรีบูรพา ปริญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ชลอ รอดลอย, ศศ.ม. 206 หน้า
ISBN 974-16-2831-5

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการใช้คำ ประโยค ภาพพจน์เพื่อสื่อจินตภาพใน
นวนิยายของศรีบูรพา และศึกษารูปแบบของท่วงทำนองการเขียนนวนิยายของศรีบูรพา

ข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คือ ผลงานนวนิยายของศรีบูรพาที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ.
2470- พ.ศ. 2500 รวมทั้งสิ้น 15 เรื่อง เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อใช้ในการศึกษา ผู้วิจัย
ได้อาศัยความรู้และหลักเกณฑ์ของนักปราชญ์ในสาขาภาษาไทยและวรรณคดีของไทยหลายท่านมา
เป็นหลักฐานในการวิเคราะห์งานวิจัยนี้

ผลการศึกษาพบว่ามีการใช้ คำ ประโยค และภาพพจน์ เพื่อสื่อจินตภาพให้เกิดขึ้นกับผู้อ่าน
ดังนี้ การใช้คำบอกสี แสง การใช้คำบอกอารมณ์ความรู้สึก การใช้คำซ้ำและกลุ่มคำซ้ำ การใช้คำ
ซ้อน และการหลากคำ ซึ่งการเลือกใช้คำดังกล่าวนี้ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพและความรู้สึกคล้อยตาม
ไปกับตัวละครในเรื่อง ทั้งยังสัมพันธ์สอดคล้องกับอารมณ์ความรู้สึกตัวละครอีกด้วย ด้านการใช้
ประโยคพบ การใช้ประโยคสั้น การใช้ประโยคยาวขึ้น การใช้ประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ
ซึ่งใช้ประโยคยาวขึ้นมากที่สุด เนื่องจากอธิบายรายละเอียดเรื่องราวได้แจ่มแจ้ง ในด้านการใช้
ภาพพจน์มีการใช้ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน อติพจน์ สัทพจน์ आवคพกย อุทาหรณ์
ปฏิจจนา ปฏิภาคพจน์ นามนัย ปฏีรูปพจน์ สมพจน์นัย และการใช้คำตรงกันข้ามเพื่อสื่อจินตภาพ
ในด้านรูปแบบท่วงทำนองการเขียนพบว่ามีการใช้ ทำนองเขียนสั้นและตรงจุดหมาย ทำนองเขียน
แบบรคคำ ทำนองเขียนแบบวรรณคดี ทำนองเขียนแบบจีใจ

ลายมือชื่อนิติศ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

25 / 10 / 2549